

Ludzie od zawsze traktowali sowę ze szczególnym szacunkiem. Uważany był za mądrego ptaka, często przypisywano mu magiczne właściwości, kojarzy się z wieloma wierzeniami i symbolami. Do tej pory ten drapieżnik przyciąga uwagę, a niektórzy nawet marzą o posiadaniu takiego pupila.

Dowiedzmy się, jak wygląda sowa, co je, jak długo żyje w naturalnym środowisku i przekonajmy się, czy możliwe jest trzymanie nocnego drapieżnika w domu.

Opis i wygląd

To ptak drapieżny. Kolor upierzenia sów jest zazwyczaj ochronny, pozwala na kamuflaż na ziemi. Tak więc mieszkańcy północnych regionów mają w większości białe pokrycie. Dzięki niej drapieżnik pozostaje niewidoczny na tle zaśnieżonego krajobrazu. Sowy leśne i stepowe mają brązowe lub wargowe pióra.

Wielkość ptaka waha się od 17 do 75 cm, a waga - od 50 g do 4 kg. Najmniejszym przedstawicielem grupy sów jest tzw. Sóweczka, która waży około 60 g.

Sowa może pochwalić się gigantycznymi rozmiarami. Jej pełna wysokość to około 70-75 cm, a średnia masa ciała to 3,5 kg.

Niektóre cechy budowy ciała przyczyniły się do tego, że sowy zostały sklasyfikowane jako odrębny gatunek ptaków. Oto ich główne cechy charakterystyczne:

- Dolna szczęka drapieżnika jest połączona z kośćmi czaszki w trzech miejscach.
- Sowa ma 4 palce. Zewnętrzna może zginać się nie tylko do przodu, ale i do tyłu.
- Trzeci palec ma mniejsze paliczki niż pierwszy, drugi i czwarty.
- Większość gatunków posiada niewielkie wcięcie na tylnej części mostka.
- Obecność procesów na kościach głównych.
- Otwory w kręgach na poszerzone tętnice szyjne, dzięki którym głowa może bez szkody obracać się o 270 stopni.

Sowa ma nietypowy wygląd. Głowa drapieżnika jest zaokrąglona i lekko spłaszczona z przodu. Pięć rzędów krótkich piór wokół oczu i dzioba tworzy tarczę twarzową. Okrągłe duże oczy patrzą tylko przed siebie. Kąt widzenia wynosi 160 stopni. Aby zmienić kierunek patrzenia, należy obrócić głowicę.

Zwyczaje i zachowania

Życie sów jest dość monotonne. Nazywane są ptakami nocnymi, ponieważ polują głównie w nocy. Dzięki temu drapieżniki mogą pozostać niezauważone przez ofiarę. Co ciekawe, pierzasty łowca z łatwością rozrywa zdobycz na kawałki, które następnie są połykane.

Sowy nie tworzą stad, lecz żyją samotnie. Ptaki te mają swój własny język, za pomocą którego porozumiewają się ze sobą. Tak więc nadmierne podniecenie drapieżnika sygnalizowane jest kliknięciami. Sowa rozdaje je swoim dziobem.

W jego arsenale znajdują się również inne dźwięki:

- hulanie;
- piski;
- gwizdanie.
- dźwięki podobne do chrząkania, a nawet śmiechu.

Rola ptaków w przyrodzie

Zapoznając się z informacjami na temat sowy, mało kto zastanawia się nad tym, jak ważną rolę odgrywa ona w przyrodzie. Ptak ten pomaga regulować liczebność myszy, które zjadając zboże na polach i w hangarach wyrządzają ludziom wielkie szkody. Ponadto sowy polują na osłabione małe zwierzęta i ptaki. Tym samym uczestniczą w procesie selekcji naturalnej.

Sowy są również korzystne, ponieważ sprzyjają rozprzestrzenianiu się nasion roślin. Ma to ogromne znaczenie po pożarach, które niszczą całe hektary lasu. Dzięki ptakom na wypalanej ziemi na nowo rodzi się życie. Cenne są również odchody sów. Zawiera materię organiczną niezbędną do użyczenia gleby.

Dieta sowy

Absolutnie wszystkie gatunki sów żywią się wyłącznie pokarmem zwierzęcym, takim jak robaki, duże owady, węże i jaszczurki. Niektóre gatunki żywią się rybami złowionymi w płytkich wodach, ale większość populacji sów preferuje drobne gryzonie, ptaki i sporadycznie

nietoperze. Największe sowy żerują na jeżach, bażantach, głuszcach, a nawet ptakach drapieżnych. Sowy nie żywią się padliną. W zimie mogą robić zapasy bezpośrednio w gniazdach. Czasami gromadzą się tam dziesiątki zamrożonych myszy polnych. Sowy mogą wytrzymać bez wody nawet kilka miesięcy. Krew ze schwytej zdobyczy zapewnia im niezbędny poziom płynów. Sowa poluje, a więc i żeruje, w godzinach ciemności.